Для вивчення властивостей бактеріофага були використані біологічні методи дослідження, а саме титрування по Апельману. Проводяться дослідження антибактеріальної активності бактеріофага з різними антимікробними компонентами (ектерицидом, демексидом і інш.) з метою виявлення антимікробного синергізма.

Список літератури

1. Бактериофаги: биология и практическое приминение: под ред.. Элизабет Каттер, Александра Сулаквелидзе // Пер.с англ. Колектив переводчиков; научн. ред. А.В. Лератов. – М.: Научный мир, 2012. – 640 с.

2. Лазарева Е.Б. Бактериофаги для лечения и профилактики инфикционых заболеваний // Антибиотики и химиотерапия. – 2003. – Т.48. - № 1. – С. 36-40.

3. Худоногова З.П., Евстропов А.Н., Васильева Н.Г.. Эффективость использования стаффилакоккового бактериофага в топической терапии хронічного тонзилита. Рос. Оторинолар. 2011. – С. 176-179.

4. Weber – Dabrowska, Zimenki M., Kruzel M. et al. Alternative therapies in antibiotic-resistant infectio // Advances in Medical Sciences. – 2006. – Vol. 51. – P. 242-244.

ДОСЛІДЖЕННЯ З ВИБОРУ ДОПОМІЖНИХ РЕЧОВИН ПРИ РОЗРОБЦІ КОМБІНОВАНОГО ФІТОСИРОПУ

[1]*Шмалько О.О.*, [2]*Вишневська Л.І.*

[1]Міжнародний класичний університет ім. Пилипа Орлика, м. Миколаїв, Україна

[2]Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Останнім часом зріс попит на препарати для комплексної терапії захворювань печінки та жовчного міхура, застосування яких може забезпечити тривалий підтримуючий курс до основної схеми лікування.

Сиропи є рідкою лікарською формою для внутрішнього застосування, яка представляє собою концентрований, густий водний розчин різних цукрів з лікарськими речовинами, рослинними екстрактами, настоянками, плодово-ягідними соками, тощо.

Сиропи, які останнім часом стають все більш популярними лікарськими формами, містять у своєму складі також низку різних за дією та властивостями допоміжних речовин коригенти смаку (підсолоджувачі), запаху (ароматизатори), стабілізатори (хімічної структури речовин, pH середовища (лимонна, молочна, аскорбінова, хлористоводнева кислоти), колоїдної стабільності – регулятори в’язкості (макрогол, ксантанова камедь, етери целюлози, пектин, концентровані розчини сахарози, фруктози, мальтози тощо), мікробіологічної стабільності – консерванти), барвники тощо.

Вибираючи допоміжні речовини, метою є запобігання нестабільності у процесі зберігання, яка може бути фізико-хімічної (випадіння осаду) та

біологічної (мікробіологічна обсеміненість) природи, притаманних цій лікарській формі та корегування смаку і запаху. Використовуючи комплексний підхід у виборі допоміжних речовин (які мають бути нешкідливими), можливо забезпечити прийнятні органолептичні ознаки, високу біодоступність препарату, що розробляється, а також його стабільність.

Нами проведено дослідження з вивчення допоміжних речовин, проведено їх вибір та обґрунтовано концентрацію у розробці складу основи комбінованого сиропу, що виготовляється на основі сумарного настою з композиції лікарської рослинної сировини (плоди шипшини, трава стевії, листя артишоку, квітки цмину, стовпчики з приймочками кукурудзи) та призначений для лікування захворювань гепатобіліарної системи.

Нами були виготовлені та досліджені 10 зразків сиропу. Використовували такі допоміжні речовини, як пропіленгліколь, гліцерол, сорбіт, гідроксіетилцелюлоз, кислота лимонна, натрію бензоат, ніпагін, ніпазол, калію сорбат, бензойну кислоту, есенції: шоколад, лимон кава, персик, малина, вишня та їх комбінації: шоколад / кава, лимон / м’ята, малина / лимон, вишня / лимон, персик / лимон.

У процесі проведених досліджень, нами визначались такі показники якості, як: динамічна в’язкість розроблених зразків сиропу, їх колоїдна стабільність та споживацькі властивості.

Отже, за проведеними дослідженнями було обрано оптимальну композицію основи сиропу: 30 % сорбіту, 10 % гліцеролу, 0,5 % загущувача гідроксіетилцелюлози.

УДК 615.077:615.322:615.451.3

К ВОПРОСУ КОНСЕРВИРОВАНИЯ ОРОМУКОЗНОГО СПРЕЯ С ЭКСТРАКТОМ ЦВЕТКОВ ПОДСОЛНУХА

Шрам Н.А., Дмитриевский Д.И., Слипченко Г.Д.
Национальный фармацевтический университет, г. Харьков, Украина

Введение. Лечение респираторных заболеваний у детей, которые в отдельные времена года составляют до 60% всех обращений к педиатрам, до настоящего времени считается сложной проблемой в связи с тем, что заболевания органов дыхания, отличаясь по этиологии, подобны по клиническим проявлениям. Поэтому важно в арсенале лекарственных средств иметь такие, действие которых будет направлено на уменьшение и ликвидацию основных проявлений заболевания, независимо от этиологии и в то же время быть безопасным для детей [3]. Такими препаратами являются, прежде всего, гомеопатические и фитопрепараты.

Для лечения острых респираторных заболеваний у детей нами разработан состав и технология оромукозного спрея, действующим веществом которого является жидкий экстракт трубчатых цветков подсолнуха, являющийся природным антисептиком с широким спектром антимикробной активности [2]. Концентрация экстракта цветков подсолнуха обоснована по результатам